Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. List se pošilja do odpovedi.

Dolžniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede opoludne.

Štev. 28. V Mariboru, dne 10. julija 1902. Tečaj XXXVI.

Brez pravic!

Slovenci smo na Štajerskem dober tretji del vsega prebivalstva, Slovenci plačujemo tudi dober tretji del vseh deželnih davkov, vendar smo brez vseh pravic. Naš deželni zbor šteje 63 poslancev in mi Slovenci bi jih morali imeti vsaj 21. Toda volilni red je tako prikrojen, da jih imamo samo 8. V deželnem odboru se odločujejo važne upravne stvari. Spodnji Štajer bi moral imeti v njem vsaj dva sedeža, a v resnici imamo v njem sedaj slučajno samo enega, ki pa se nam lahko vsaki čas vzame, ker ni zakonito določen. V deželnem šolskem svetu se nastavljajo učitelji, se sklepa razširjanje šol, se določa o vseh važnejših šolskih rečeh, a spodnještajerski Slovenci nimamo v njem nobenega svojega zastopnika.

Mi Slovenci smo v deželi kakor hlapci, kakor sužnji. Delati moramo, trpeti moramo in — plačevati. Moč in dobre, mastne službe pa si delijo Nemci med seboj.

Niti najpotrebnejših podpor ne dobimo od dežele. Koliko revščine, koliko bede in škode povzročajo naši bistri potoki in deroče reke! Slovenci prosimo in moledujemo, naj se nam vendar uravnajo, da se ponehajo nesreče vsled povodnij in preplavov. Vse naše besede in prošnje so bob v steno! — Naši vinogradi trpijo vsled strupene rose vsepovsodi, po mnogih krajih jih pa uničuje že trtna uš. Ako zadene nemške prebivalce kaka nesreča, kakor na primer zadnji teden neizmerno huda toča, tedaj se vse roke gibljejo v pomoč. Prav je tako, mi niti najmanj ne zavidamo svojih ubogih sodeželanov in sotrpinov! A to zahtevamo, da se tudi nam omogoči življenje. Tudi mi moramo živeti!

Nam Slovencem se ne uslišijo niti najpotrebnejše zahteve. A glejmo, kako se ravna z Nemci! Dočim mi gospodarsko umiramo, se delijo Nemcem posebne nagrade. Za Ptuj se jim ustanavlja nemška meščanska šola, za Celje tudi ena, za Maribor pa dobijo celo žensko učiteljišče. Zraven še želijo, da se ustanovi meščanska šola v Judenburgu in enaka šola v Voitsbergu. Slovenec nima za se denarja, da bi si spravil najpotrebnejše za vsakdanje življenje, a mora imeti denar, da soplačuje tudi za enake zavode pri Nemcih.

Nemška večina v deželnem zboru je predložila deželnemu zboru nov volilni red. Tudi po tem volilnem redu, ako postane zakon, ne bomo imeli Slovenci istega upliva na deželne razmere, kateri nam pristoja po številu in po naši davčni moči. Še nadalje bomo izročeni tujcem, oni nam bodo dajali jesti, ako bodo hoteli.

Spodnještajerski Slovenci! Take razmere, kakor vladajo sedaj pri nas na Štajerskem, so nadalje neznosne. Slovenci nočemo več biti sužnji, hlapci nemške večine, ampak mi zahtevamo enakopravnost! Vsi prebivalci moramo uživati iste pravice, nas Slovencev se ne sme prezirati! Prirejajmo pridno shode in na njih glasno ugovarjajmo počenjanju nemške večine ter povzdigujmo svoj glas za upravno ločitev Spod. Štajerja od nemškega dela dežele. Edino v tem je naša rešitev!

Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu.

Mariborski Slovenci na griču Sv. Urbana. Mariborski Slovenci so letos zopet zažgali kres na čast zvezdama Slovanov. Prišlo je tudi dokaj ljudi iz okolice, kar je bila jasna priča, da se tudi okoličani zavedajo in vstajajo iz narodnega spanja. Mnogo občinstva je bilo zbranega, in krasne, navdušene pesmice so prihajale iz navdušenih prs slovenskih sinov ter polnile zrak. Mogočno je plapolal ogenj in se dvigal v višavo. Rakete so švigale kvišku in oznanjevale daleč po okolici, da tudi na griču Sv. Urbana, na slovensko-nemški meji plapola mogočen kres v slavo sv. Cirilu in Metodu. Topiči so grmeli in oznanjevali, da se mariborski in okoliški Slovenci spominjajo tistega trenutka, ko se je začela med nje razširjati sveta vera, katero sta oznanjevala slovanska blagovestnika. Opazovali smo tudi sosednje kresove in slehrno srce navdala je radostna misel, da ta večer vsepovsodi navdaja Slovence narodno navdušenje. Ko smo se vračali domov, in smo gledali te dolge vrste vdeležencev, razsvetljujoče si pot z bakljami in pevajoče, poskakovalo je radosti srce vsakemu in cele vrste združile so se v enoglasen spev: »O Bog očetov, vero in narod nam ohrani!« Tak je bil kres pri Sv. Urbanu, tako so gorela vsa

Listek.

Marija Pomagaj na Brezji.

Spisal o. K. Z.

Kateremu vernemu Slovencu ni znana najslavnejša naša božja pot Marije pomočnice na Brezji? Koder se glasi mila naša govorica, koperni staro in mlado obiskati našo Božjo mater. Pa kako se je pričela slovenska božja pot pri Mariji pomočnici?

Pravi začetek prvotne božjepotne cerkvice na Brezji ni znan. Marsikateri romar, ki potuje k Mariji Pomagaj na Brezje, ne ve, da je romarska cerkev posvečena sv. Vidu. Kapelica Marije pomočnice, ki je cilj njegovega potovanja, vleče vso pozornost na-se. Pred dobrimi dvanajstimi leti je stala tukaj še stara majhna cerkev. Kedaj je bila sezidana, ni nikjer zapisano, gotovo je bila zelo stara. Imela je dve stranski kapelici, ki ste bili pozneje prizidani. Leva je bila posvečena sv. Antonu puščavniku, desna pa Mariji pomočnici. Zadnjo dal je pozidati župnik Urban Ažbe l. 1800, ki je bil takrat v Mošnjah, kamor je spadala le ta podružnica. — Prav gotovo je, da je prihajalo mnogo božjepotnikov že poprej tu sem, kar nam potrjuje latinsko pisana listina župnika Ažbeta.

Leta 1814 je slikar Leopold Lajer izvršil sedanjo čudodelno podobo Marije Pomagaj. Ljudje pripovedujejo, da je bil ta slikar zaradi ponarejanja bankovcev obsojen v večletno ječo. V ječi je zdihoval in prosil Marijo za rešitev. Z verigami na rokah je začel slikati podobo Marije pomočnice za novo kapelico na Brezji. Ko jo je dovršil, je bil nenadoma od gosposke pomiloščen.

Podoba ni znamenita umetnina, vendar pa ima neko skrivno moč. Marija te gleda tako ljubeznjivo, da si nehote prevzet čutov pobožnosti in češčenja. Gotovo si ni mislil slikar, da bode Marija ravno ob njegovi podobi tolike milosti delila.

Pozneje se do dobe župnika Andreja Potočnika nič več ne bere o božji poti na Brezji. Potočnik je župnikoval v Mošnjah od leta 1850 do 1867. Za njegovega časa pa se je jelo pravo romanje na ta sveti kraj. Uzrok temu bili so posebni dogodki.

Bilo je leta 1863, ko so se zgodili prvi očitni čudeži. Osemnajstletna déklica Marija Tavčar, doma iz sosedne župnije Begunje, je bila čudežno ozdravljena. Dvanajst tednov ni mogla zapustiti postelje zaradi hude božjasti. Ko je vstala, bila je njena desna noga v kolenu sključena, mrtva. Brez bergelj niti hoditi ni mogla. Rabila je razna zdravila, pa brez vspeha. Nato je preteklo 16 tednov.

Mnogokrat govoril je že dobrotljivi Bog ljudem v sanjah, bodisi, da jim je kaj zapovedoval, jih svaril ali pa tudi upanje budil v njih srcih. Tako je bilo tudi pri tej velikej revi. Dvakrat se ji je sanjalo, da je šla na božjo pot k Mariji Pomagaj na Brezje in da je iz cerkve prišla brez bergelj. Te sanje vzbudile so v njenem srcu veliko zaupanje do Nje, katera se imenuje Pomoč kristijanov. Dne 22. septembra 1863 poda se na Brezje. Tu je bila pri sv. maši. Prosila je prav ponižno in zaupljivo, naj bi se njene sanje izpolnile. Na enkrat začuti, da z desno nogo lahko giblje. Vsa vesela vstane in berglje odloži. V hvaležni spomin pusti berglje v kapelici Matere božje in hiti domu pravit svoje čudežno ozdravljenje.

Po čudežnem ozdravljenju te deklice je sledilo čez deset dni drugo. Zopet je bila oseba iz begunjske fare toliko srečna, da je dosegla na Marijino priprošnjo veliko telesno milost. Dva preč. gospoda v ljubljanski škofiji dobro znana, oba posebna častilca preljube Matere božje, nam potrjujeta naslednji dogodek. Ta gospoda sta: nedavno umrli Blaž Muhovec, kapelan v Kamniku in sedanji knezoškof ljubljanski Anton Bonaventura.

Marija J. imela je že od leta 1855 hud protin. Bolezen ji je desno nogo tako skrivila, da je bila peta spredaj, prsti pa zadaj. Tako

srca navdušenja vdeležencev in Bog daj, da bi jednako v ljubezni za miło Slovenijo gorela vsa slovenska srca v mestu mariborskem in okolici.

Iz Jarenine. Predvečer sv. Cirila in Metoda. Tukaj smo vžgali dva kresova; jeden je gorel v Vajgnu, katerega so zakurili vrli tamošnji mladeniči pod vodstvom navdušenega in za narodno stvar mnogo zaslužnega mladeniča Alojzija Drozga. Drugi kres pa — na katerega smo lahko vsi ponosni — je gorel v Gačniku, Pesniške občine, kjer so tudi naši slavni »Südmarkovci« zažgali pred 2 tednoma svoj kres. V velikih žarečih črkah se je ob 9. uri zvečer zažgala beseda »Slava!« Mnogoštevilne rakete so frčale v zrak, mogočno streljanje topičev naznanjalo je svetu, da je še tudi tukaj Slovenec doma. Naši mladeniči, katerih je prišlo veliko število, pa so še zapeli nekaj mičnih pesmij, tako, da je bilo res veselo ta večer na Heričevem hribu. Na tem mestu zahvalimo se še tudi vsem vrlim rodoljubom in rodoljubkam, da so pomagali h kresu, posebno vrlemu delavcu A. Vicmanu.

Gospod urednik, veste kaj se je še nazadnje zgodilo? O joj, joj! Groza me je povedati; — »Štajerca« smo sežgali. Dal Bog, da bi že kmalu zadnjega sežgali, potem bi bili lahko še bolj veseli. — Slava!

...e.

Iz dravske doline. Z visokega Remšnika se nam poroča, da je tam v Remšniški fari gorelo na čast sv. Cirilu in Metodu do 300, reci: tristo kresov malih in velikih. Slava sinom Slave!

Laporje. V petek zvečer ob polu 9. uri je bilo! Kres je bil gotov, topiči pripravljeni, rakete tudi, čakali smo samo, da se še bolj zmrači, da bi užgali kres, kar se zasveti v Slov. Bistrici; prikazal se je kres za kresom. Pohorje je obleklo svojo praznično obleko, da dostojno proslavi slovanska apostola sv. Cirila in Metoda. — Topiči so začeli pokati povsod, mi nismo zaostali, visoko v zrak pa so švigale rakete. Zdaj se zglasijo tudi naši pevci, in mogočno je zadonelo: »Od Urala do Triglava . . .«, res, od Urala do Triglava in še dalje gore danes kresovi v znak, da so vsi Slovani enega srca in ene krvi.

Na Pohorju je bilo nad 60 kresov, naš je bil osamljen, a zato se je videl daleč na okrog, gorel je najdalje, vsak je vedel, da je v Laporju.

Proti vshodu pa je bila krasno razsvetljena Donačka gora kakor vsako leto.

Od 3/4 9 do polu 11. ure smo kurili, pokali, prepevali in se navduševali za enako slavnost v prihodnje leto in naši mladeniči so obljubili, da hočejo prihodnje leto gotovo zopet žgati kres. Mladeniči, ne pozabite svoje obljube! Saj veste, mi gremo naprej, one pa je strah!

Iz Ljutomerskih goric. Po hribih krasnih Ljutomerskih goric so goreli prav gosti kresovi, bilo jih je videti kakih dvajset. Naznanjali so širnemu Murskemu polju, da biva po dalekoznanih ljutomerskih goricah narod, ki se zaveda svoje narodnosti. Mogočno in vstrajno streljanje iz možnarjev je naznanjalo našim klevetnikom, da Slovan gre na dan! Večinoma je priredila kresove naša navdušena mladina.

Rogatec. Ciril-Metodova slavnost se je obnesla nepričakovano izborno. Bil je to res veličasten dan. Počastili so nas v ogromnem številu bratje Hrvati, celo iz daljne Krapine. Prišli so gostje iz Maribora in Ptuja. Ravno tako so bili častno zastopani gostje iz bližine. In kmečko ljudstvo? Kar trlo se je. Pri igri »Ne vdajmo se!« bila je glava pri glavi.

Sv. Jurij ob juž. žel. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda so šentjurski mladeniči na čast apostolom Slovanov prižgali dva velikanska kresova. Jednega na hribu Reševna, drugega na griču zraven cerkve sv. Rozalije. Mogočno so pokali možnarji, lepo je svirala godba naših neustrašenih tamburašev, rakete in umetni ogenj so čarobno razsvetljevali temo. Neštevilna množica narodnega, poštenega ljudstva se je zbrala na griču sv. Rozalije, odkoder so se videli še mnogi drugi kresovi. Res, lepa čast sv. Cirilu in Metodu, pa tudi za probudo mladine in narodnega probujenja. Da bi pač ogenj pravega rodoljubja srca vseh Slovencev razsvetljeval in ogreval, da bi se neustrašeno in nesebično borili za svetinje slovenskega ljudstva, kakor sta se pogumno in neustrašeno borila zanje sv. brata Ciril in Metod. Moram pa tudi omeniti napadanje in zasramovanje, katerega so morali prestati naši mladeniči od strani par tržanov. Na vsakojake načine so hoteli preprečiti slavnost. Tudi prostor se je odpovedal tam, kjer se je 7 let zaporedoma vršila ta proslava. Ker se je pa zavoljo tega še enkrat lepše vršila slavnost na novem mestu, so si te nemškutarske glavice iztuhtale nekaj drugega. Ko so se zvečer naši podajali na grič, so kričali in se smejali ter zabavljali za njimi. Jeden znani gospod in še par drugih, so glasno upili: »Živijo liberalci!«, drugi pa blaženi — »heil!« Posli iz druge hiše so jih posnemali, a to je umevno, da so bili naprošeni od gospodarja. Ko so se vračali nazaj proti domu naši tamburaši, so klicali »živijo Slovenija!« »Na zdar!« in še več drugih jednakih lepih besed. In sedaj se je dogodilo, da so imenovali fante razgrajače in so že toženi pri sodišču. Na take ljudi se mi ne bomo veliko več ozirali. To so vam naročniki »Štajerca« in »Slov. Nar.«, kateri se s posebno vnemo čita v neki hiši. Kakor se vsak nemškutar pobožnega dela pred ljudmi, tako je tudi naša inteligenca. Mi si bomo to dobro zapomnili, kdo nas zasramuje in čast jemlje. Vam, mladeniči, vsa čast, ki ste tako lepo opravili svojo dolžnost nasproti sv. apostoloma. Vas pa, narodnonapredna garda in vas, par »Štajerčevih« naročnikov, naj bode sram vašega nelepega dejanja.

Sv. Martin v Rož. dolini. Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu so letos plapolali pri nas skoro raz vsaki grič. Ljudstvo je bilo navdušeno kakor še nikdar prej. Znamenje, da se je začelo zavedati svoje narodnosti, da se zaveda, kaj sta mu bila sv. brata Ciril in Metod. Vidi se, da gremo n a p r e j!

Kozjak nad Dobrno. Na predvečer sv. Cirila in Metoda je na visokem Špiku gorel kres in širom našega obzorja po slovenski zemlji nad 300, ki so med krepkim donenjem topičev oznanjevali proslavo naših slovanskih apostolov.

Dokler bo živel slovenski rod,
Častil se bo sv. Ciril in Metod!

Celjski Slovenci. O kresu celjskih Slovencev poroča »Domovina«: Kres so kurila v petek zvečer pred godom slovanskih zaščitnikov, sv. Cirila in Metoda, celjska narodna društva na posestvu g. Lipovšeka na Starem gradu. Večer je bil bajno lep, in kres, zažgan v znamenje, da je tu slovenska zemlja, je mogočno gorel ter se popenjal v zrak, da je bilo krasota pogledati. Svirala je »Celjska narodna godba«, švigale so rakete in orile navdušene slovenske pesmi. Bilo je vse navdušeno in »živijo«-klicev včasih ni hotelo ponehati; pokali so tudi topiči in pričali, da bivajo v Celju zavedni narodnjaki. Bilo je v istini prekrasno; zdelo se nam je, kot bi puhtelo proti nebu nebroj prošenj in klicov za narodovo srečo. Moralo je res presuniti vsakega srce, videčega to splošno navdušenje

---

je reva hodila osem let ob bergljah. Ko sliši, da je prej omenjena deklica, Marija Tavčar v kapelici na Brezji popustila berglje, žene tudi njo k Mariji pomočnici. Zato naprosi begunjskega kapelana, g. Blaža Muhovec, da bi dne 2. oktobra za njo tam maševali. Sama se napoti že na predvečer tje in pri svoji teti prenoči. Zjutraj prosi že ob treh cerkvenika, da ji cerkev odpre. V kapelici poklekne pred Marijino podobo in milo prosi ozdravljenja. Po končani molitvi se plazi z veliko težavo okoli Marijinega oltarja. Ko poklekne zopet pred oltar, čuti, kakor bi kedo nogo z oljem mazal. Počasi jo začne stegovati in naenkrat stopi na njo. Živa priča tega dogodka so sedanji ljubljanski škof. To ima svoj posebni uzrok. Presvetli ta gospod, rojen v Begunjah, bil je takrat, ko se je zgodilo to čudežno ozdravljenje, trinajstleten mladenič. On je deklico Marijo J. na Brezje peljal. Ni mu bilo treba peljati je nazaj, ker vsa vesela vrnila se je peš v Begunje.

Čez tri dni potem, dne 5. oktobra, bila je zopet čudežno ozdravljena neka oseba iz Breznice. Navzočih je bilo takrat več duhovnikov in mnogo vernega ljudstva.

Ti čudežni dogodki v kapelici na Brezji pa niso ostali edini. Kmalu so sledila še druga ozdravljenja. Glas o njih se je razširil ne le po Kranjskem, temuč tudi po Štajerskem, Koroškem, Primorskem notri do italijanske meje. Nasledek je bil, da se je silno množilo število romarjev in da je bila romarska cerkev veliko premajhna.

Znamenit je bil za Brezje 9. oktober 1889. Naš rojak, takrat knezoškof ljubljanski dr. I. Missia so položili in blagoslovili temeljni kamen za zgradbo nove cerkve in dne 5. oktobra 1900 so ravnoisti kot nadškof goriški v spremstvu sedanjega knezoškofa ljubljanskega in milostnega škofa Trobeca iz daljne Amerike novo dokončano cerkev in oltarje slovesno konsekrirali. — Zelo je povzdignilo božjo pot zidanje nove cerkve, za katero so romarji radovoljno donašali svoje darove. — Velečastna nova cerkev bode pa večen spomenik, ki naj priča našim potomcem, kako zelo časti slovensko ljudstvo Marijo Devico. — Od leta 1863, ko se je romanje na Brezje na novo oživelo, skrbeli so za potrebe obiskovalcev tega sv. kraja duhovni pastirji iz župnije Mošnje. Pa ker je vedno rastlo število romarjev in ker preblagi škof Missia ob velikem pomanjkanju duhovnikov ni mogel oskrbovati božje poti z zadostnim številom spovednikov, izrazil je željo, da bi se vodstvo svetišča izročilo frančiškanskemu redu. Neka blaga dobrotnica v Ljubljani je velikodušno pomogla v tej potrebi in zapustila potrebno svoto za nov samostan, kjer bivajo že štiri leta oo. frančiškani kot spovedniki in varuhi Marijinega svetišča. Od tega časa ste na Brezji vsako nedeljo in praznik po dve božji službi s pridigo. Že leta 1896 pa so sv. oče Leon XIII. v povzdigo božje poti podelili vsem tistim, ki obiščejo cerkev Marijine pomočnice, prejmejo zakrament svete pokore in sv. Rešnjega Telesa in molijo v namen sv. očeta enkrat v letu popolen odpustek.

Odslej se je delo v cerkvi zelo pomnožilo. Leta 1897 bilo je tukaj obhajanih 13 tisoč, v preteklem letu pa že nad 45 tisoč. Tudi sv. maš se bere več leto za letom; predlansko leto jih je bilo 2198; preteklo pa 2388. Zadnje leto bilo je gotovo čez 100 tisoč romarjev na Brezji; redni božjepotnik pa so prevzvišeni knezoškof ljubljanski.

Velikokrat se obhajajo na Brezji tudi izvanredne slovesnosti: nove maše, petindvajsetletnice mašništva, poroke. Katoliške, zlasti Marijine družbe napravljajo semkaj skupna romanja in tu svoje shode. Vse to priča, da je Marijina božja pot na Brezji središče verskega življenja mej Slovenci.

---

na vseh obrazih. Prepričani smo, da se je marsikomu vzbudila nada srečnejše narodove bodočnosti. Tudi po drugih bližnjih in daljnih vrhuncih smo videli mnogo kresov, pričajočih o tem, kako vzbujen je naš narod. V soboto je bila svečana sv. maša na čast slovanskima apostoloma, raz Stari grad pa so doneli mogočni streli.

Deželni zbor štajerski.

Poslanec dr. Šmiderer je v deželnem zboru utemeljeval predlog, naj se ustanovi nemško žensko učiteljišče v Mariboru. Kvasil je, da želi to šolo celi Spodnji Štajer. To pa ni res, 400.000 Slovencev ne samo da ne želi take šole, ampak odločno ugovarja, da se meče deželni denar ven za take nepotrebne šole. V Mariboru je namreč taka šola popolnoma nepotrebna, ker itak že imamo žensko učiteljišče pri častitih šolskih sestrah. Dveh ženskih učiteljišč v enem mestu pa vendar le ne potrebujemo!

V Rogački Slatini hoče dežela prevzeti od šulferajna ondotno nemško šolico. Tudi to je nespametno, naj plačuje že šulferajn, ako hoče ondi na vsak način nemškutarje vzgajati, deželi se pri plačevanju pač ni treba vsiljevati.

V Zgornjem in Srednjem Štajerju je hudourje naredilo zadnji teden velikansko škode. Nemški katoliški poslanci so se krepko in vroče zavzeli za poškodovance.

Poslanec Lipp je zahteval dekliško meščansko šolo za Voitsberg. Druge želje slučajno ni imel!

Katoliško-nemški poslanec Hagenhofer se je pritoževal, da se kaznujejo stariši, kateri ne prinesejo otrok, da se jim cepijo koze. Ta kazen je nepravična, ker v postavi nikjer ni določena. Stariši se tudi ne smejo siliti, da dajo otrokom cepiti koze.

Deželni glavar grof Attems je odgovoril na vprašanje nemškega kmetskega poslanca Hagenhoferja, da še v tem zasedanju ne pride na vrsto posvetovanje o stanovskih kmetskih zadrugah. Deželni odbor še mora stvar preučiti. Naj se briga bolj za gospodarske reči in ne toliko za narodne zadeve, pa bo učenje šlo hitreje!

Politični ogled.

V Ljubljani sta bila zadnjo nedeljo dva shoda. Enega so priredili slovenski krščanski delavci, drugega pa liberalci. Delavci so zahtevali razširjenje volilne pravice, liberalci pa so zmerjali čez klerikalce. Delavci so priredili ovacijo dr. Šušteriču, ki je v deželnem zboru predlagal splošno in enako volilno pravico ter delali hrup pred hišo deželnega predsednika Heina, ki vleče z liberalci. Tudi liberalcem so hodili nagajat. Po deželi je imela katoliška stranka več shodov, na katerih se je odobraval nastop katoliških poslancev v deželnem zboru.

Papežev jubilej. V nedeljo je bilo v Vatikanu pogoščenih 1500 ubožcev v nazočnosti papeža, mnogo dostojanstvenikov in neštevilne množice občinstva.

Bolgarski knez Ferdinand bi rad postal kralj. Zato si že brusi pete okoli različnih dvorov, ki imajo v tako povišanje privoliti. Kakor znano, je knez odpadnik od katoliške vere.

Nemški cesar in Poljaki. Nemški cesar sovraži svoje Poljake in bi jih rad kar najhitreje ponemčil. Te dni obišče poljske pokrajine. Poljski narodni plemenitaši so sklenili, da cesarja ne bodo šli pozdravljat. Tudi zavedno ljudstvo bo gotovo v velikem številu sledilo njihovem vzgledu!

Dveletna vojaška služba v Franciji. Senat je s 166 proti 115 glasovom sklenil, da privoli v dveletno vojaško službo, a da se v bodoče odpravijo vse oprostitve od vojaške dolžnosti in da mora vojaška doba trajati 25 let.

Stanje angleškega kralja. Poročila o bolezni angleškega kralja se na splošno glasijo ugodno. Bolečine, ki jih je povzročila operacija slepega črevesa, ponehavajo in rana se čedalje bolj celi. Kralj po noči mirno spi, tekne mu jed in se zanima za vse javne dogodke, z jedno besedo: zdravniki so popolnoma zadovoljni z Edvardom VII. in ljudstvo, ki je skoro pozabilo žrtve Južne Afrike, se zdaj le še živo zanima za kraljevo rano, za to skrbi tudi časopisje. Ako bode zdravje kraljevo se stalno tako obračalo na bolje, je trdno upanje, da se bode vršilo kronanje že prve dni v jeseni. Vendar govore listi, da hoče kralj potem popolnoma opustiti misel na ves sijaj, marveč da hoče slaviti dan kronanja le v ožjem krogu znancev in prijateljev ter da bode imela slavnost bolj religijozen značaj.

Nov burski upor. Londonskim listom so došla iz Južne Afrike poročila, da so se Buri le navidezno udali in da so se v mnogih okrajih že pojavili znaki, ki kažejo na postanek novega gibanja v dosego popolne neodvisnosti.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Poštne razmere.) Velikokrat se nahaja v vašem velecenjenem listu marsikatera gorka, a resnična o naših posilinemcih. Ali jedne važne stvari še se dosedaj nihče ni dotaknil in to menda zategadelj ne, ker se tiče «generala» teh posilinemcev. Gotovo pač marsikoga neljubo v oči zbode, ko vidi pomikati se poštni voz od tukaj k Sv. Lenartu in od tam nazaj z jedino nemškim napisom. Ali ni to dovolj izzivajoče in poniževalno za naše ljudstvo, katero je v celi poštni okolici edino slovensko? Zares hvaležni bi bili, ako bi se tega kateri naših zastopnikov na merodajnem mestu spomnil. Kar se nadalje tiče teh krasnih razmer, mora biti človek zares hvaležen, ako se ob nedeljah z vso silo prerije skozi gnječo «šnopsarjev», katerim se to hudičevo olje toči v veži pred poštno pisarno. — Za olepšavo pisarne pa bi gospod poštar lahko dobil vsaj žlahtnejše cvetke, kakor je oni, zmiraj postavljeni plevel, ki se mu modriž pravi. — Ali g. Golob si menda misli, da je še naš kmet zmeraj tako nerazsoden, da se ne bi spodtikal nad njegovim dejanjem. Pa «vsakšna sila do vremena» in tako se bode tudi naše ljudstvo toliko spametovalo, da bode razsojevalo, kje so njegovi prijatelji, kje njegovi sovražniki. Okoličan.

Iz Rogatca. (Rogaški Nemci) so si o priliki slovenske slavnosti brzojavno izprosili — čujte — orožniško asistenco. Oho! Mi vstajamo, in vas je strah?! Se menda bojijo za svojo nemškutarijo, ka-li? No, ta pa mora biti že na trdnih nogah, če se je bati, da jo spravi že ena sama in sicer prva slovenska slavnost v krtovo deželo! Nam tudi prav! Ali ste se menda zbali, da smo vas prišli tepst in klat? O to si že odločno prepovemo, da bi vi nas tako sodili! — Sicer smo pa Slovenci mirni ljudje, samo ne izzivajte nas! Kdor pa sevé išče, ta bi že tudi lahko našel. Ne bojte se, bomo vam pripravili še večkrat tak nepotreben strah. Živeli junaki! — O priliki Ciril-Metodove slavnosti v Rogatcu je bil naprošen gostilničar gosp. Holzinger za stole in mize. Pa čudno! Rekel je baje, da namreč za «vindišarje» nima miz in stolov. Ej, pojte no, g. Holzinger, ali jih res nimate??! O ko bi vi vedli, kako smo se dobro imeli brez vaših miz in stolov! Gotovo bi nam jih bili posodili! Torej hvala lepa za uslugo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. slovensko politično društvo na Teharjih zboruje prihodnjo nedeljo, dne 13. t. m. ob ½4. uri popoldne v gostilni g. Jurja Štiglica v Slancih. — Pri tem zborovanju poročal bode naš državni poslanec g. vitez Berks o svojem delovanju v preteklem zasedanju državnega zbora. — O gospodarsko-političnih rečeh govoril bode g. Ivan Kač iz Žalca.

Končno se bode predstavljala še jako zanimiva igra «Roza Jelodvorska», katero nam bodo vprizorila naša vrla vrhovska dekleta. Upati se sme tedaj, da se bodo tega zborovanja razun vseh naših društvenih članov tudi še v prav obilnem številu udeležili teharski možje, ki bodo imeli priliko izvedeti iz ust svojega državnega poslanca, kako se poteguje za njih koristi v državnem zboru. Tudi mladeniči in dekleta, ne zamudite te lepe prilike in pridite v obilnem številu. Odbor.

Zrelostni izpit se je vršil na ptujski gimnaziji 27. in 28. m. m. Izid je sledeči: Od 13 osmošolcev jih je naredilo izpit: 0 z odliko, 1 je odstopil, 1 mora ponavljati, 4 imajo poskušnjo in 7 dijakov je izvršilo izpit s povoljnim uspehom. To je jako slab izid! Skoro polovico jih ni naredilo izpita! No, spodnještajerski Slovenci te gimnazije itak mnogo ne porajtajo!

Odlikovana Slovenca. Na dunajski umetniški akademiji sta bila odlikovana tudi slovenska slikarska gojenca Jos. Ajlec iz Lastomercev pri Radgoni in R. Kukla iz Ljubljane.

V Žičah 45 let župnik. Škofija mariborska ima 14 zlatomašnikov, med njimi po vrsti drugi je vlč. gosp. Gašpar Zabukovšek. Imenovanec je letos dne 16. junija dopolnil 45 let, odkar je bil imenovan za župnika v Žiče pri Konjicah; službo je nastopil na praznik sv. Petra in Pavla, in je bilo letos na dan župnijskega zavetnika, t. j. na Petrovo, minolo 45 let, odkar župnikuje. Še mnoga leta!

Iz Slovenjgradca dobimo žalostno vest, da je umrl nagle smrti mnogozaslužni uradnik tamošnje hranilnice gosp. Ivan Sajé. Vrlemu narodnjaku blag spomin.

Služba jetniškega paznika se odda pri c. kr. kaznilnici v Mariboru. Prosilci morajo svoje lastnoročno pisane prošnje vposlati do 2. avgusta t. l. c. kr. ravnateljstvu kaznilnice v Mariboru. Prednost imajo knjigovezi in krojači.

Javna zahvala. Da se je Ciril-Metodova slavnost v Rogatcu dne 6. julija tako vrlo obnesla, ima zato velike zasluge gosp. Berlisg. Zato mu odbor bralnega društva tem potom izraža najprisrčnejo zahvalo za ves trud in vso požrtvovalnost. — Odbor bralnega društva Rogatec.

V Ribnici na Pohorju bodo sezidali novo občinsko poslopje.

Častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje je priznal deželni predsednik rudokopu Francu Derganu v Zagorju.

Požar. V Slovenjgradcu je začela dne 4. t. m. okoli opoldne goreti Pačnikova hiša. Požarni brambi se je po dolgem trudu posrečilo pogasiti ogenj. Posestnik ima veliko škodo, ker mu je zgorela vsa obleka, pohištvo in dozdaj spravljeno seno. Ogenj se je zanetil najbrž na ta način, ker je bil poškodovan dimnik.

Iz Celja. V nedeljo zvečer je šel v Celju neki Slovenec — kakor čitamo v »Domovini« — mirno po ulici domov. Ko je dospel do kavarne »Merkur«, je navalil nanj neki cesarsko kraljevi poštni uradnik s psovko: »Windischer Gauner!« Zval je tudi svoje tovariše iz kavarne, naj pridejo pomagati, da naklestijo Slovenca! Ker se pa pošten Slovenec ni zmenil za to pobalinstvo in je mirno šel dalje, sledil mu je izzivač po vsej kolodvorski ulici, ometavaje ga s priimki kakor »Windischer Falot« itd. Ta c. kr. uradnik se zove Winkler. Kako naj je tolmačiti dejstvo, da si c. kr. uradniki drznejo

tako postopati? Mari se jim res ni bati, da bi jih kdo zval na odgovor!?

Veliki politiki. Par političnih diletantov je poslalo iz Celja in Maribora brzojavne pozdrave na nedeljski shod kranjskih liberalcev proti katoliško-narodnim poslancem. »Mariborski naprednjaki« so zabrzojavkali: Pozdravljamo narodno-napredne zborovalce in jim kličemo: Neustrašeno naprej v boju proti klerikalizmu! — Iz Celja pa se je brzojavilo: Odkritosrčno častitamo (na čem?) zborovalcem. Pogin ožlindranemu dr. Šušteršiču! Mi še nismo pozabili »fremdes Gebiet«. Celjski radikalci. — Smešno! Seve, sedaj trepetajo kranjski klerikalci, a liberalci so si odahnili!

Poroka. Dne 12. julija t. l. se poroči na Dunaju gosp. dr. Anton Dolar, c. kr. gimnazijski učitelj v Mariboru in c. kr. poročnik v rezervi z gospico Marinko Hora. Bilo srečno!

Rogačka Slatina. Biskup Strossmayer pride dne 10. t. m. v Rogačko Slatino. Pozdravljen na slovenskih tleh!

Promocija. C. kr. avskultant v Dolenji Tuzli, naš rojak g. Josip Leskovar, je bil dne 26, junija na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem prava. Iskreno čestitamo!

Letina. Iz Vidma se nam naznanja, da bo letošnja letina krasna, če ne pride kakšna uima. Sena so nakosili prav mnogo, ječmen je deloma že požet. Sadno drevje je silno obloženo, enako tudi vinska trta. Že zdaj se po nekod šibijo češpljena in jabolčna drevesa. Slabše utegne biti s koruzo in krompirjem.

Kresovi pred praznikom sv. Cirila in Metoda. Iz Vidma se nam poroča: Slovanskima blagovestnikoma na čast je gorelo v videmski župniji več kresov. Posebno lepo je bilo videti enega vrh Libne, kjer se je tudi streljalo. Tudi sosedni Krčani so zažgali 2 kresa. — Tudi iz Laškega smo dobili — prepozno, da bi ga priobčili — popis kresnega večera. Zažgali so kres tamošnji Slovenci na Humu. Med streljanjem topičev je igrala godba narodne komade. Na vsaki strani kresa se je svetila velika črka C in M. Iz Huma se je dalo našteti okoli 70 kresov.

Protestantski farovž so zadnjo soboto blagoslovili v Celju. Tudi nekateri občinski odborniki so se udeležili blagoslovljenja, vodil jih je Julij Rakuš. Največ zaslug si je baje pridobil za pozidanje farovža gosp. Fritz Wehrhan. Po blagoslovljenju so šli celjski luterani v gostilno Teršek.

Osebna vest. G. Franc Lukmann, naš rojak iz Št. Jurja pod Tabrom, sedaj gojenec v Germaniku v Rimu, je bil te dni promoviran doktorjem modroslovja. — Č. g. Mat. Slavič, duhovnik v Avgustineju na Dunaju, je naredil prvi rigoroz iz bogoslovnih ved.

Ostrožno pri Celju. V petek smo slavili Celjani na Starem gradu god sv. Cirila in Metoda (glej Kresovi . . .), v nedeljo potem pa smo bili zopet židane volje. Veselili smo se v krogu naših narodnih okoličanov, v prijaznem Ostrožnem, kamor so nas zvabili naši brhki »Sokoli«. Sprejeli so nas vrli Ostroženčani nad vse slovesno s streljanjem topičev. Navdušeni ostroženski fantje postavili so velik maj s trobojnico, ki nas je noter v Celje pozdravljal. Ob 4. uri je bil prihod v Ostrožno, prijazno vas pol ure od Celja, ob cesti, ki pelja na Šmartno v R. d. Kraj je zelo vabljiv in posestvo g. Zagodeta kakor nalašč pripravljeno za velike ljudske veselice: pri hiši lep senčnat vrt, zadaj prostran travnik, deloma zasajen s sadnim drevjem in obdan z živo mejo, v ozadju pa zelen gozd — res lepa vaška idila. V tem divnem kraju vršila se je torej veselica. Ob spremljanju narodne godbe nastopili so telovadci v dveh oddelkih, eden s kiji, drugi s sulicami, in izvajali proste vaje. Starejši oddelek (četovodja br. Benčan) nastopal je tudi z metanjem diskusa, sulice in žoge ter vzdigovanjem tež; mlajši oddelek (četovodja br. Smrtnik) pa s skokom čez vrv in z vajami na drogu, konju in bradlju. Celi prizor bil je jako slikovit, vse točke so se izvajale natančno in je pogosto ploskanje pohvalilo telovadce. Vseh telovadcev bilo je 27. To pomeni lep napredek celjskega »Sokola«; s tolikim številom telovadcev še isti ni nastopil. — Po končani telovadbi začela se je prosta zabava: godba, petje in ljudske igre. Nastopal je mešani zbor celjsk. pevsk. društva, pevski zbor del. podp. društva in pevci iz Šmartna v R. d. Posebno pohvalno je omeniti slednje. Šmartinski pevski zbor je najmarljivejši v celjski okolici. Pod vzornim vodstvom učitelja gosp. Kvaca sodeluje najpogosteje pri raznih slavnostih, ter z lepim petjem mnogo pripomore k lepšemu uspehu veselic. To so pevci, ki lepo izvršujejo svojo narodno dolžnost: ne le sebi, ampak celemu narodu v zabavo. — Konec veselici je naredil umetalni ogenj in okoli 9. ure odhajali smo Celjani, spremljani z živijo-klici navdušenega ljudstva.

Ponesrečil se je prošli petek v Celju M. Kangler, hlapec K. Rayerja, trgovca v Arclinu. Konji so se mu splašili in padel je tako nesrečno pod voz, da mu je kolo glavo strlo in je na mestu mrtev obležal.

Iz Leskovca pri Krškem se poroča: V petek po noči razgrnila se je velikanska nevihta z bliskom in gromom nad leskovško ravnino. Ob četrt na 2. uro na jutro vdari strela v opazovalni strelni stolp žadovski, kjer se nahaja telefon, ki je v zvezi s telefonom v topničarski pisarni v Žadovniku. Strela je uničila oba telefonska aparata, vredna 400 kron, žico na 1300 korakov daleč, ter zanetila ogenj v pisarni, v kateri pa slučajno ni bilo nobenega človeka. V hipu se čuje od nočne vojaške straže požarni klic, na kar je nastala prava panika med moštvom. Pogumnemu naredniku Zamolo se je posrečilo ohraniti vojake v mirnosrčnosti. Vlomili so hitro v pisarno, ki je bila polna dima in je jela tudi že goreti. Tako so preprečili vojaki veliko požarno nesrečo in morda, ker se nahaja blizo pisarne shramba, polna strelnih krogelj in potron, tudi velikansko uničujočo eksplozijo.

Pomenljiv sklep slovenske posojilnice. Občni zbor okrajne posojilnice v Ljutomeru je sklenil, da naj se od čistega dobička l. 1901 po 4699 K 36 v, porabi polovica za pomnoženje rezervnega fonda, polovica pa se naloži kot ustanovni fond za slovensko meščansko šolo v Ljutomeru. Izvrstna misel!

Zakupni razglas. Zaradi zagotovljenja sena, slame, drv in premoga, potem deloma ovsa za leto 1902/1903 se bodo vršile zakupne obravnave: 22. t. m. pri mestnem uradu Ptuj za Ptuj, 23. t. m. pri vojaškem oskrbovališču v Celju za Celje, 25. t. m. pri vojaškem oskrbovališču v Mariboru za Maricor, Slov. Bistrico in Strass. Ponudbe morajo dospeti ob gori navedenih obravnavnih dneh dotičnim vojaškim oskrbovališčem oziroma mestnemu uradu v Ptuju najkasneje do 10. ure dopoldne. Natančneji pogoji se izvedo pri dotičnih oskrbovališčih in pri mestnem uradu v Ptuju. Zakupni razglas, obsegajoč podatke gledé množine predmetov, katere je dobaviti, splošne pogoje in ponudbeni obrazec so na vpogled pri vseh vojaških oskrbovališčih in okrajnih glavarstvih ter se tudi lahko kupijo pola za 8 v.

Cerkevnjak v Slov. gor. S 16. t. m. se bo dostavljala pošta dvakrat na teden v kraje: Sandberg, Župetinci, Smolinci, Andrejci, Stanetinci, Spodnja in Gornja Čaga, Vrangova, Vanetinci, Zenkova, Cogetinci in Grabonoški vrh. V Župetincih, Smolincih, Vrangovi in Cogetincih se postavijo poštni nabiralniki.

Bizeljsko. Smrtna kosa je pokosila bogaboječo in skrbno ter v vsej soseski priljubljeno gospodinjo Terezijo Štrasner roj. Kelhar, dne 3. t. m.

Strela je udarila dne 16. junija t. l. v poslopje posestnika Petra Lepuša v Mali vesi pri Sv. Tomažu ter je zgorelo vse razun živine. Škode 8000 kron. Zavarovan ni bil.

Cerkvene stvari.

Birmancev je bilo v marnberški dekaniji 1087 in sicer: v Marnbergu 211, na Muti 256, v Pernicah 78, v Sopoti 111, v Št. Jerneju 56, v Remšniku 211, v Breznu 164.

Zlato mašo bodo letos v škofiji mariborski služili preč. gg.: Herg, stolni prošt v Mariboru, Šinko, dosluženi profesor v Središču in Klančnik, dosluženi kapelan v Braslovčah. Dal Bog!

Mili darovi za družbo vednega češšenja: Vransko 20 K, Dobje 10 K, Griže 47 K, Pameče 50 K, Zabukovje 6 K 96 v, Loka 67 K, Zibika 28 K, Sv. Jurij na južni žel. 32 K, Ponkva 20 K, Sv. Štefan pri Žusmu 22 K, Sladka gora 16 K, Slivnica pri Celju 10 K, Kalobje 10 K, Žusem 5 K, Rogatec 5 K 64 v, Kostrivnica 4 K 79 v, Braslovče 62 K 78 v, cerkev sv. Alojzija v Mariboru 14 K 89 v, Dobova 28 K 22 v, Sv. Ropert v Slov. gor. 37 K 51 v, Sv. Jakob v Slov. gor. 36 K, Celje 100 K, Sv. Peter v Sav. dol. 20 K, Brezno 20 K, č. g. Planinšek Jakob 2 K, Kalobje 10 K.

Celje. Izpit v cerkveno-glasbeni šoli se vrši dne 17. julija t. l. Ob 7. uri imajo učenci sv. mašo, potem se bode začelo izpraševanje. Mil. gg. opat Fr. Ogradi in kanonik Majcen, predsednik cecilijanskega društva v Mariboru, sta izvolila prevzeti nadzorstvo izpita ter podpisati spričevala sposobnosti. K izpitu se čč. gg. duhovniki in sploh prijatelji cerkvene glasbe prijazno vabijo. — Prosilci, koji nameravajo letošnjo jesen v imenovani zavod na novo vstopiti, naj se pri vodstvu do 16. septembra t. l. osebno ali pismenim potom oglasijo.

Društvena poročila.

Katoliško delavsko društvo v Mariboru priredi v nedeljo dne 13. t. m. na vrtu gostilne g. Marinšeka v Kamci veselico s sodelovanjem slavne veteranske godbe. Vstopnina je za neude 20 kr. za ude 10 kr.

Družbi sv. Cirila in Metoda so meseca junija poslali prispevke p. n. gospoda: Dr. Fr. Jankovič v Kozjem 10 K, Lev Franke v Laškem trgu zbirko v čateških toplicah zbranega omizja 3 K, gostje žup. Ant. Šijanca pri Sv. Juriju v Slov. goricah 20 K, župnik v p. Fran Jeršič 6 K, Fr. Ogrizek v Sv. Križu pri Slatini zbirko igralne družbe 6 K, podružnice: moška v Ormožu 35 K, izvenakademična v Gradcu 100 K, ženska v Ormožu 48·80 K, v Ljutomeru 50 K. — Družba je imela meseca junija 1834·22 K dohodkov in 2060·14 K stroškov.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Zorko, kaplan 7 K, Agata Šibal iz Ponikve za «kruh sv. Antona» 5 K, A. Roškar 4 K, zvest Slovenec iz Amerike kot kruh sv. Antona 5 K, Jagodič kot prispevek od koncerta 10 K, Kavčič, prof. 24 K, Neimenovan 20 K, kan. Voh 4 K, Wutt, davčni kontr. 2 K, J. V. P. za «kruh sv. Antona» 2 K, Neimenovana za «kruh sv. Antona» 2 K.

Posojilnica na Frankolovem je imela do 1. julija t. l. sprejemkov K 42.797·49 in izdatkov K 40.859·22 torej skupaj K 83.656·71 denarnega prometa. Hranilnih vlog se je vložilo K 31.351·20; dvignilo pa K 3.937·65, stanje hranilnih vlog dne 1. julija 1902 K 32.824·07. Posojil se je dalo K 18.886·—; vrnilo K 6.047; stanje posojil dne 1. julija 1902 K 57.472·—. Hranilne vloge se sprejmejo od vsakega, če tudi ni član posojilnice ter se obrestujejo po 5% brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike. Uraduje se vsak ponedeljek od 8. do 12. ure predpoldne; lahko se pa tudi že v nedeljo po službi božji opravi vplačilo in sicer od 3. do 5. ure podpoldne. Članov šteje sedaj 110; hranilnih knjižic pa 71.

Nova slovenska požarna bramba se je ustanovila pri Št. Juriju ob južni žel. v okolici «Krajnčica» in ima v nedeljo dne 13. julija t. l. popoldne ob 3. uri prvi občni zbor in volitev načelnika v gostilni Andreja

Kralj v Šibeneku. Domačine in sosedne narodnjake, ki se zanimajo za našo prekoristno stvar in bi morda želeli pristopiti k našej požarni brambi, vabi v obilnem številu osnovalni odbor.

Sv. Jurij ob Taboru. Zopet slovesen dan za našo probujeno mladino! Dne 29. junija m. m. priredilo je namreč tukajšnje bralno društvo veselico z jako lepim programom. Najprej smo slišali himno slovenskih deklet, katero je lepo prednašala voditeljica dekliške družbe. Potem pa so se vrstile tamburaške in pevske točke. Da, morali bi bili videti te naše tamburaše z rudečimi čepicami, kako navdušenje jim je sijalo z obrazov, ko so prvokrat nastopili pred občinstvom. Zares čuditi se moramo njihovi izurjenosti, ako pomislimo, da so tamburice dobili še le koncem aprila t. l., čuditi tembolj, ako pomislimo, da so naši vrli tamburaši sami kmetski mladeniči, ki so se vadili le po večerih in po težkem delu; in vendar, splošna sodba o vseh tamburaških točkah (7 jih je bilo) je bila: dobro, izvrstno. Ugajal je zlasti lepi venček narodnih pesmij, katerega je priredil za tamburaše naš vrli organist. Melodija pesmi «Zagorska» je res jako lepo ubrana, in zdelo se nam je, kakor da bi res slišali zagorske zvonove. — In pevski zbor dekliške družbe! Da, ta ima pa v svoji sredini pevke, ki bi delale čast tudi vsakemu mestnemu pevskemu zboru. Krasno se je pel Ferjančičev «venček slov. narodnih pesmij» pa tudi več drugih. Ugajale so posebno nekatere narodne n. pr. «Rožmarin» in druge, kar je pač umevno, ker vsakemu to najbolj ugaja, kar je njegovega, kar razume. — G. Evald Vračko je izvrstno govoril o varčnosti. Občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo poljudnemu predavanju, katero je bilo zabeljeno z mnogimi kratkočasnimi dogodbicami in zasoljenimi primerami. G. Vračku se mora priznati, da ima res poseben talent za ljudskega govornika. — Nazadnje smo se še smejali igri «Jeza nad petelinom in kes». Igralo se je izborno in ako bi se šlo zato, katera igralka je najbolje pogodila svojo ulogo, bi prišel v zadrego, kateri bi prisodil prvo darilo: gospodinji Vladki, originalni botri Katri ali porednim deklam. — Le vstrajno naprej, vrla mladina, potem še bodete lahko napravili svojim starišem, pa tudi drugim obiskovalcem veselic, ki jih prireja bralno društvo, mnogo prijetnih uric, pa tudi sebi mnogo nedolžnega veselja!

Savinska posojilnica v Žalcu razpošilja ravnokar svoj računski sklep za XXI. upravno leto 1901. Promet je bil jako živahen; prejemkov je bilo K 589.753·76, izdatki so znašali K 579.932·55, skupaj K 1,169.686 31, torej za K 161.522·21 več kot leta 1900. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo po 4½% brez odbitka rentnega davka. Nevzdignene obresti se pripisujejo koncem vsakega leta glavnici brez posebnega naročila. Posojila se dajo samo zadružnikom, in sicer na osebni kredit proti 6%, na goli hipotekarni kredit pa proti 5½% obrestovanju. Uradni dan je vsak ponedeljek in petek od 9. do 12. ure popoldne, ako je pa ta dan praznik ali sejem v Žalcu, se uraduje naslednji dan.

Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni priredi Ciril-Metodovo slavnost s slavnostnim govorom, tamburanjem, petjem moški in mešani zbor, ter igro «Sanje» s petjem v petih dejanjih, dne 20. julija na vrtu g. Janeza Osojnika. Vljudno vabi domačine in sosede od blizu in daleč!

Odbor.

Iz Žalca nam pišejo: Kakor je bilo že zadnjekrat omenjeno, se priredi dne 24. julija t. l. velik, skupen prijateljski izlet na Mrzlico k Hausenbichlerjevi koči. Ob 5. uri zjutraj bo sv. maša v župni cerkvi v Grižah, ob polu 6. uri odhod. Sredi pota pri Brglezu odmor in okrepčanje. Ob 11. uri slovesno blagoslovljenje križa in potem počitek, razgled po divno čarobni panorami in prijateljsko razveseljevanje. Za dobro domačo kapljico bode gori poskrbljeno, jedila pa naj vzame vsakteri seboj. Ker bode ravno sedaj vsa planinska flora v najkrasnejšem cvetju, naj pač nihče, kdor ima čas, ne zamudi tega dneva, da ne bi poletel med prijatelje svoje v Savinjski Triglav, občudovat krasno naravo božjo, in se par uric priprosto zabavat med svojimi znanci. Izletnikom, kateri pridejo iz Celja, se pošljejo na željo vozovi do gostilne »pri Zamorcu« in bi stal voz z lestvami od Celja do Griž, kateri pelja 8 oseb, za vsakega 1 K. Zato pa se naj obrnejo izletniki do 20. t. m. do Ivana Kač v Žalcu.

Gospodarske drobtinice.

Kan, cvet ali bersa na vinu. Nobena vinska bolezen ni pri nas tako navadna, kakor bersa. Ni še dolgo od tega, kar sem bil v kleti jednega večjih vinorejcev, ki pa je imel vse vino bersnato. Ko sem ga posvaril, zakaj tako slabo ravna s to božjo kapljico, se mi je nasmejal, češ: da vino, ki ne «cvete», je le malo vredno in slabo ter da še le cvet dá vinu pravo moč. Zato se pa naš vinorejec za to bolezen le malo ali nič ne zmeni. Koliko vina se pri nas radi tega pokvari, ako ga pravočasno ne spijejo, si lahko vsakdo misli.

Kaj pa je prav za prav cvet ali bersa? Dragi bralci, le malo potrpljenja in vse si pogovorimo po vrsti, kakor stoje hiše v Trsti. Vzamimo pol steklenice ne premočnega vina ter ga pustimo na gorkem kraju. Za nekaj časa zapazimo belo mreno, ki se je raztegnila po vrhu vina. Ta mrena pa je dvojne vrste, bolj debela ali pa bolj drobna. Če pristavimo nos ter nas nekako kiselo pošegeče, tedaj ta drobna mrena najbrže ni cvetna, ampak ocetna. Če pa ni duha po octu in je mrena videti bolj debela in nekako nagrbančena ter prav bele barve, tedaj bo to pravi pravcati cvet ali kan (bersa).

Kar imenujemo mi cvet, kan ali bersa, so neke plesnu podobne glivice, ki jih učeni svet imenuje vinske glivice ali pa s tujim izrazom «nycoderma vini». Te glivice obstoje iz celic (mehurčkov), ki rastejo in se množijo, vendar so pa tako majhne, da jih s prostim očesom ni možno videti. Z drobnogledom pa je lahko razločujemo; nahajajo se v vinu pa tudi v zraku. Da rastejo in se množe, je treba, kakor vsaki rastlini in sploh živemu bitju zraka in živeža. Da je res tako, se prepričamo lahko s tem, da napolnimo steklenico do vrha, jo dobro zamašimo in položimo po dolgem, da ne more zrak do vina. Berse ne bomo videli. Iz tega se učimo, kako potrebno je, da je posoda vedno z vinom napolnjena in da ni v njej nič zraka.

Za živež prija bersi najbolj vino, pivo itd. Vino pa ne sme biti premočno. Najbolje mu ugaja ono, ki ima 5—7% alkohola, ne prija mu pa več vino z 11 in več odstotki alkohola. Za vino, ki ima tedaj nad 11% alkohola, se ni bati, da bi zacvelo, ker alkohol cvetne glivice sproti zadušuje. Mlada vina, ki imajo mnogo beljakovine so vedno bolj podvržena tej bolezni nego stara in je treba zato na nje paziti. Tudi vročina vpliva na berso. Najrajši se nareja tam, kjer se mu ni bati, da bi ga zeblo. Najljubša toplota mu je 20—25° C in zato je kan posebno po leti tako navaden.

Akoravno ni cvet vinu tako nevaren, kakor n. pr. ocetna mrena, vendar nam ga tudi on popolnoma pokvari, če pustimo, da se svobodno razvija. Saj lahko postane po več centimetrov debel, posebno, če stoji vino pri miru.

Vino, v katerem se je naselil cvet, postaja vedno bolj šibko in prazno, zgublja vinsko kislino in dobi poseben, neprijeten duh. Vinske glive prekrojijo alkohol, kater daje vinu moč, v vodo in ogljikovo kislino, vinski ekstrakt pa porablja za svoje telo. Voda ostane v vinu, ogljikova kislina pa izpuhti.

Da se obvarujemo te bolezni, moramo vino v sodu vedno zalivati. To delo je tem bolj potrebno, ker ubranimo s tem pot do vina tudi mnogim boleznim, ki so mu še bolj nevarne. Ako smo zapazili v sadu berso, vtaknimo pri vehi lij pod površino vina in zalivajmo skozi njega ter med tem trkajmo skladivom ob sod, da se kan polagoma vzdigne. Nato prilijmo nekoliko več vina, da bo šlo čez, in tako izpere seboj tudi cvet. Mesto lija se lahko rabi tudi steklena ali gumijeva cev. Kadar se je cvet v vinu že premočno razvil, naj se pretoči vso vino v sod, ki se je zažvepljal. Tudi ako smo prisiljeni imeti vino v nenapolnjeni posodi, in se je prikazal cvet, storimo dobro, če zažgemo nad njim nekoliko žvepla; ne smemo pa vzeti preveč žvepla, če hočemo, da nas ne bo glava bolela. Žveplena sokislina, ki se napravlja, kadar gori žveplo, zamori vinske glivice, ali pa vsaj omeji njih moč. Da ne postane vino v steklenicah bersnato, položimo steklenice po dolgem, ker se na ta način zabrani zraku pot do vina.

Cenjenim naročnikom!

Nekateri naših naročnikov nam še dosedaj niso poravnali naročnine za lansko leto. Uljudno jih prosimo, da nam isto kmalu dopošljejo, sicer smo primorani jim list ustaviti. Kdor list sprejema, se tudi s tem že postavi zaveže, da naročnino plača.

Loterijske številke

Gradec	5. julija:	70, 64, 71, 38, 27.
Dunaj	5. julija:	24, 30, 42, 88, 19.

„Dijaški dom“ v Celju.

(Izkaz VIII.) Za „Dijaški dom“ v Celju so nadalje darovali: Stolno mesto v Ljubljani 500 K, č. g. Jakob Menhart, župnik pri Veliki Nedelji 5 K, gosp. Venčeslav Hrubij, drž. poslanec na Dunaju 2 K, č. g. Anton Fischer, župnik v Mozirju 10 K, gosp. K. Marschitz, nadučitelj v Letušu 40 K, g. Alojzij Domicelj v Zagrebu 4 K; Slavno slov. akadem. društvo ‚Slovenija‘ na Dunaju prvi obrok ustanovnine 50 K; čast. gospod Volbenk Serajnik, prošt v Tinjah 5 K; slavna občina Sv. Martin pri Slov. gradcu 50 K; gosp. Ivan Dolinar, posestnik v Celju 20 K, g. dr. Anton Mulej, c. kr. avskultant v Celju 5 K, g. Fran Sterle, načelnik postaje v Zagorju 5 K, g. Radoslav Pavlič, pri Sv. Lovrencu nad Mariborom 5 K; slavno kmetijsko društvo v Laškem trgu 15 K, gosp. Ivan Bosina, kaplan v Rogatcu 5 K, č. g. Josip Kolarič, župnik v Šmartnem na Paki 10 K, gosp. Jožef Goropevšek, posestnik in krčmar v Trnovljah 5 K, g. profesor Ivo Stožir v Zagrebu 10 K, sl. posojil. v Pišecah 40 K, g. Ignac Zdolšek, upokoj. nadučit. v Celju 10 K, č. g. Avguštin Jager, kaplan pri Sv. Marku niže Ptuja 2 K, gosp. dr. Josip Vošnjak v Slov. Bistrici 20 K, slav. županstvo Braslovče 20 K, g. Anton Šantel, c. kr. profesor v Gorici 20 K, Neimenovan M. R. 10 K, č. g. Matija Frece, župnik v Belih vodah 10 K, č. g. Anton Kocbek, kaplan v Št. Petru pri Mariboru 4 K, g. Gothart Ferme, kaplan v Braslovčah 5 K, gosp. Josip Krančič, ekspozit v Vatovljah 5 K; slav. občina Sedlarjevo 40 K, g. Franjo Wartbücher, vodovodni paznik juž. žel. v Trstu Belvedero št. 51 II 2 K, gosp. Rafael Krušic v Gradcu Neubaug. 56 1 K, gosp. Franc E. Vošnjak, posest. v Celju, prvi obrok kot ustanovnik 20 K, preč. gosp. Franc Ogradi, inf. opat v Celju, ostanek ustanovnine 100 K, č. g. Iv. Tomažič, kaplan v Celju 25 K, g. dr. Fran Poček v Ljubljani 200 K, č. g. Anton Kovačič, kaplan v Slivnici 3 K, gosp. dr. Janko Ponebšek, c. kr. višji davčni nadzornik v Rudolfovem 2 K, č. g. Jakob Košar, Studence pri Mariboru 2 K, g. Martin Premšak iz Škofje vasi od Barbare Pilih prejeto odškodnino 8 K, g. Ivan Leskošek, poslovodja v Celju 2 K; slav. Savinjska posojilnica v Žalcu 150 K, Neimenovan iz Celja 20 K; slav. upravn. „Slov. Naroda“ v hotelu v Senožečah nabrano svoto 4 K 10 v; g. Ivan Rogina, župan v Podgorju 20 K, g. Jurij Korošec v Podgorju 2 K, gospod Albert Verdnik, župan Šmiklavški 2 K, Lovro Verčkovnik v Podgorju 2 K. — Skupaj v tem izkazu 1497 K 10 vin.

Društvena naznanila.

Dne 13. julija »Kmet. društva pri Sv. Emi« izvanred. občni zbor ob 4. uri pop. v društvenih prostorih.

Zahvala.

337 1—1

Ker nam ni mogoče vsakemu posebej za ljubezen in sočutje, katero nam je p. n. občinstvo povodom smrti naše nepozabljene soproge in matere, gospe

Tereze Strasner

izkazalo — se osebno zahvaliti — izrekamo tem potom prečastiti duhovščini na Bizeljskem in prečastitim gg. oo. frančiškanom v Klanjcu, gospodu Moricu, nadučitelju g. Hohnjecu, učitelju v Št. Petru ter gosp. Levstiku, oskrbniku v Bizeljskem gradu, gospodu učitelju v Orešjem in šolski mladini ter posebno še gosp. oskrbniku in gosp. učiteljem za ginljive nagrobnice, in še končno vsem prijateljem in znancem, ki so rajno k večnemu počitku spremili, svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Orešji, 7. julija 1902.

Žalujoči soprog in otroci.

Demetrij Glumac

283 13—4

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: **popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina,** dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

Velika zaloga švicarskih ur

ANTON KIFFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

280 4

Za vsako uro se jamči več let.
Samo dobroidoče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura z dobrimi kolesci **6 gld.**
Z najfinejo uredbo in posebno močnimi pokrovci **7 gld. 50 kr.**

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in dobrimi kolesci velja **7 gld. 50 kr.**
Najfineja, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Iste ure z bolj **navadnim** kolesovjem mnogo ceneje!

Razpošilja se po poštnem povzetju. — **Neugajajoče ali slabo idoče ure,** ako se v 14 dneh povrnejo, se zamenjajo ali vrne denar

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanja objava **45 v.**

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Posestvo z vinogradom v prelepem kraju na slovenskem Štajerskem. Obsega 2 in pol orala povsem z amerikansko trto nasajene in ograjene vinske gorice, 7 oralov polja in travnikov, 300 sadnih dreves ter čedno hišo z gospodarskim poslopjem. Posestvo je od železniške postaje pol ure od trga četrt ure in 100 korakov od podružne cerkve oddaljeno; zato je tudi za upokojenega gosp. duhovnika jako pripravno. Cena nizka. — Več pove upravništvo lista. 304 10—1

Malo posestvo, pol ure od Pliberka, ima za 12 birov posetve, dva dela gozda v lepem rastu, poslopje v prav dobrem stanu, ena soba je zidana, druga lesena, se iz proste roke proda. Zdaj se proda tudi z žitom na polju. Ignacij Cepuder, pošta Pliberk, Koroško. 300 4—1

Lepo posestvo, zidana hiša in dve kleti, zraven lepe gorice, sadonosnik in njive, vsega okoli 4 orale, se proda po dražbi sodnijskim potom dne 15. julija t. l. za 1600 gld. v občini Gačnik št. 14. 326 1—1

Posestvo v Vrholah, 5 oralov njiv, travnikov in loga, s slamo krita hiša, se proda za 2000 K. Več se izve pri lastniku Juriju Vulčnik. 322 1—1

Lepo posestvo, zidana hiša, gospodarsko poslopje, njive, travniki in sadonosnik, okoli 18 oralov, se proda pod ugodnimi pogoji. Franc Menhart, Gačnik 28, pošta Jarenina. 328 3—1

Lepo posestvo, hiša, hlev, preša, potem njive in gozd, vsega okoli 7 oralov, se proda. Franc Šparovec v Cermlenšaku, Sv. Rupert v Slov. gor. 329 2—1

Kupi se.

Malo posestvo, ki bi bila cena 600—700 gld. želim kupiti, če mogoče na ravnini. Naslov pove upravništvo tega lista. 333 3—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Službe išče slovenščine in nemščine v govoru in pisavi ter laščine v govoru vešč mož. Naslov pri upravništvu. 3—2

Oženjen majar, srednje starosti, želi službe pri kaki grajščini ali na kaki pristavi z mesecem oktobrom. — Kdo, pove upravništvo. 327 3—1

V najem se da.

Lepo stanovanje obstoječe iz dveh oziroma treh sob, kuhinje in podzemeljske kleti ali tudi samo dveh sob brez kuhinje; pripravno za kakšnega umirovljenega gospoda ali stranko, ki hoče imeti lepo, zračno in zdravo stanovanje, blizo cerkve, železniške postaje tikoma državne ceste v divni Savinjski dolini, se da dne 1. avgusta t. l. v najem. Pojasnila daje in sprejema ponudbe županstvo Sv. Peter v Savinjski dolini. 317 1—1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

se priporoča

v razna tiskarska dela.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno **eno krono, za eno leto 12 kron.** Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno **ravnopravnost Slovencev** in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za **vizitnice, pisma, cenike s podobami** itd. izvršene v **kamnotisku.** Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Mlad absolvent

vinorejske oziroma viničarske šole **se išče.**

Oglasiti se je pri g. **L. Jageriču**, veleposestniku v Gradcu, Triesterstr. 54.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in str[illegible]ev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega druzega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

✳ Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. ✳

Postrežba točna. Cene nizke.

Trakove
iz gumija

za požlahtenje trt, rjave in črne ter najboljše kakovosti priporoča
M. Berdajs v Mariboru.
291 3—2

Alojzij Pinter
trgovec v Slov. Bistrici

priporoča cenjenemu občinstvu iz mesta in okolice svojo lepo, novo zalogo vsakovrstnega blaga. Blago za moške in ženske obleke, zaloga izgotovljenih oblek itd.

Zaloga **Bartel fosforkislega praška** za poklajo konjem, goveji živini in svinjam.

Tega, za živali tako koristnega blaga se proda vedno več, ker je vsak kupec o dobrodejnem vplivu na živino prepričan. 309 2—1

Vsakovrstno **žganje, galica, gumi** za požlahtnenje trt, najboljše **kose**, za katere se jamči, **esenco** za domačo pijačo itd.

Vse zelo po ceni!

KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

„Vzajemna zavarovalnica“
v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema **zavarovanja** vsakovrstnih **poslopij, premičnin** in **poljskih pridelkov** proti požarni škodi, kakor tudi **zvonov** proti poškodbi. — **Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 30

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Hranilno in posojilno društvo v Ptuji
registrovana zadruga z neomej. poroštvom.

Pregled
325 1—1

poslovanja od 1. januarja do 30. junija 1902.

Denarni promet od 1. jan. do 30. jun. 1902 K 1,756.247·04.

Vložene hranilne vloge	K	402.567·03
Vzdignjene „ „	„	328.142·51
tedaj več vloženo	K	74.424·52
Dana posojila	K	300.769·36
Vrnena posojila	„	210.601·93
tedaj več danih posojil	K	90.167·43
Vplačani deleži	K	1.990·—

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½ %.

Ptuj, dne 3. julija 1902.

Ravnateljstvo.

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901 najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Podkove za vole

patent. **Zehetbauer.**

Neobhodno potrebno za posestnike, gospodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25-18

Echinger & Fernau
DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!

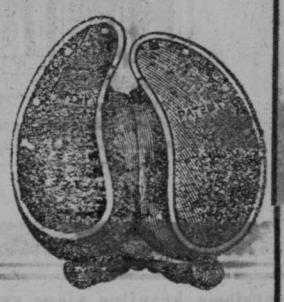

Novo!

Lepo, sivo
ajdo
za seme
prodaja po nizki ceni
Maks Robič
trgovec v Središču.

V dobrnskih toplicah pri Celju
je pod ugodnimi pogoji
na prodaj
lična enonadstropna hiša

z 11 sobami za stanovanje, ki so večinoma z notranjo opravo opremljene, z dvema kuhinjama in še posebej s kuhinjo za perilo. Hiša je prav primerna za letovišče pa tudi za stalno prebivanje. — Naslov lastnika se zve pri upravnistvu.

V Veržeju

bo v nedeljo, 20. julija t. l. 305 4

predstava s skioptikonom

Vinogradniki! čuvajte vinsko trto!

208 14—11 je naslov za vinorejce zelo koristni knjižici (s podobami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem,

komad za 50 vin.

Slovenci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

VABILO

na

izredni občni zbor

Kmetijskega društva v Konjicah

registr. zadruga z omejeno zavezo, ki bode **dne 20. julija t. l. po večernicah v društvenih prostorih,** pri katerem se bode edino in ob vsakem številu došlih članov konečno veljavno razpravljalo in sklenilo ker se društvo ne bo več pečalo s konzumom, kako naj se ostalo blago najboljim potom v denar spravi.

K obilni vdeležbi vabi

odbor.

Odda se stavba

pre- in dozidanja hiše štev. 86 ***v Sevnici***

v svrho pridobitve treh učnih sob in telovadnice.

Ustmena zniževalna licitacija se vrši v nedeljo, dne 20. julija ob 3. uri v občinski pisarni v Sevnici.

Stavba se odda skupaj le enemu podjetniku. Izklicna cena je 16.337 K 29 h. — Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov, prevdarka stroškov in stavbenih pogojev je na vpogled v občinski pisarni. — Vsak licitant mora pred licitacijo položiti varščino 5 % izklicne cene.

Krajni šolski svet v Sevnici,

dne 2. julija 1902. 321 2—1

Ludvik Smole, načelnik.

Vabilo

k

prvemu občnemu zboru

prost. požarne brambe „Krajnčica“ pri Št. Juriju ob juž. žel., kateri se bode vršil

v nedeljo, dne 13. julija ob 3. uri pop.

v prostorih Andrej Kralja v Šibeniku pri Sv. Juriju ob juž. žel.

Vspored:

1. Poročilv načelstva. 2. Volitve: *a)* načelstva, *b)* blagajničarja, *c)* knjigovodje, *d)* in drugih saržov. 3. Sprejem novih udov. 4. Slučajnosti.

V Krajnčici, dne 6. julija 1902.

Načelništvo.

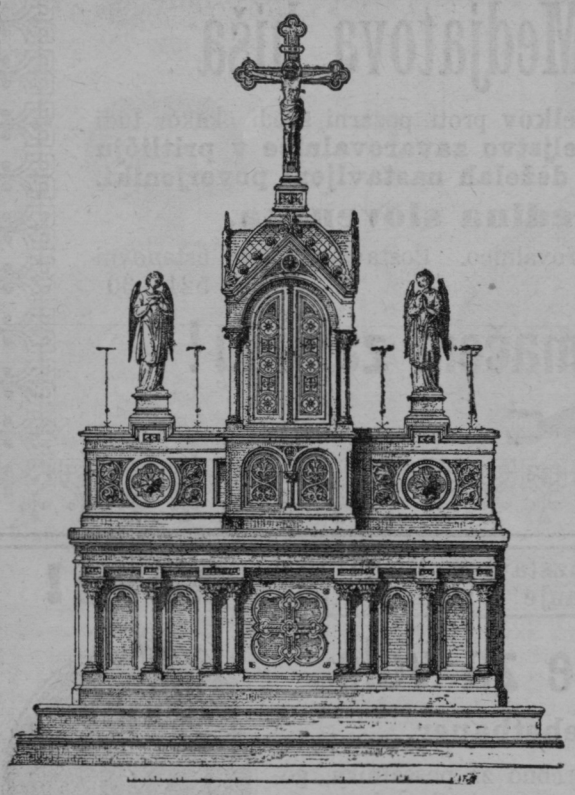

Slovenska tvrdka!

Weberjevih dedičev naslednik

VINCENC ČAMERNIK

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

299 1 **v Celju**

Nova ulica štev. 11.

Delavnica mramornatih altarjev ter drugih umetnih kamnoseških del,

čez 200

nagrobnih spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov

po najnovejših, modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamenolomi.

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznano solidna in fina dela. — Postrežba točna.

Pristen kranjski

brinjevec

prodaja 323 3—1

I. Bele, Kostanjevica,

Kranjsko.

Zaloga pohištva.

Priporočam mojo zalogo vsakovrstnega pohištva **po najnižjih cenah.**

Spoštovanjem 323

P. Srebre,

Maribor, Tegetthoffova ul. 33.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoludne in jih obrestuje po 4 % ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. **Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama,** ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojem premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev.

Stanje hranil. vlog **16 milijonov K.** Rezervni zaklad **nad 370.000 K.**

Mestna hranilnica ljubljanska

320 1 **na Mestnem trgu**

zraven rotovža

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4 % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5 % izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z vsemi obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6 % izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo. Odgovorni urednik: Ferdo Leskovar. Tisk tiskarne sv. Cirila.